

קרבתנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבתנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות

בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 625

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשותפות חייגו: 03-9091313

פרשת שופטים

21,000 עלוני שבוע

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

חיות בעבודת השם

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:49	19:39	20:26	
18:31	19:40	20:29	י"ם
18:58	19:48	20:37	חיפה
19:00	19:49	20:39	ב"ש

הלכה למעשה

מדיני הסליחות

שאל את הרב

בקשות בארמית

ביתנו החדש

מבוא להתאמה

מחכימים ברמה

סגולה לפרנסה

הסור האישי

והמעלה. נראה בפרשתנו מצוות המלך, אחרי כל ההזרות שמזהירה התורה את המלך, לא ירבה לו סוסים, נשים, וכסף וזהב, מצווה התורה את המלך במצווה שרק הוא חייב בה, "וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר, מלפני הכהנים הלוויים, והייתה עמו, וקרא בו כל ימי חייו, למען ילמד ליראה את ה' אלוהיו לשמור את כל דברי התורה הזאת, ואת החוקים האלה לעשותם", למה דווקא המלך נצטווה במצווה זו? כיוון שככל שאדם גדול יותר, יצרו גדול יותר, כמה שהוא יותר חשוב כך הגאווה יכולה לשלוט עליו יותר ויותר.

מי שאינו עולה, יורד. והאדם עצמו לא חש בירידתו

הגמרא אומרת שבתפילת שמונה עשרה צריכים להשתחוות ארבעה השתחויות, באבות תחילה וסוף, ובהודאה תחילה וסוף, וזה נאמר דווקא באדם רגיל, אך כהן גדול צריך להשתחוות בתחילת כל ברכה וברכה, ובסוף כל ברכה וברכה, ואילו הגדול מכולם שזה המלך, כורע בתחילת התפילה פעם אחת, ושוב אינו עולה אלא נשאר בכריעה, עד סוף התפילה.

מה ההיגיון בדבר? אלא זהו בדיוק העניין, כמה שאתה יותר גדול, כך צריך אתה להתבטל יותר ויותר לפני מי שאמר והיה העולם, כי אין חכמה ואין עצה ואין תבונה נגד ה'.

ננצל את הימים הגדולים הללו, לעלייה בתורה, מידות, דרך ארץ, ומעשים טובים, ועל ידי זה נזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה בעולם הזה ובעולם הבא אכ"ר.

פרשת השבוע, "שופטים ושופטים תיתן לך בכל שעריך, אשר ה' אלוהיך נותן לך לשבטיו, ושפטו את העם משפט צדק". ועוד בפרשתנו, "לא תקים לך מצבה אשר שנה ה' ", ועוד בפרשתנו מצוות להמליך עלינו מלך, וכל מצוות המוטלות על המלך.

אחים ואחיות יקרים. נמצאים אנו בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, וכאן באה התורה הקדושה ומצווה עלינו, שופטים ושופטים תיתן לך, היינו: שכל אחד ואחד צריך לתת על עצמו שופט ושופט. פירוש: לשפוט עצמו, לבדוק את דרכיו ואת מעשיו הטובים הם, אם לא, ואם יש בהם נפתל ועיקש, יסירו ויבעירו מן העולם, ודבר זה צריך להיעשות במשך כל ימות השנה, ובפרט בחודש אלול, וכשיש דין למטה, אין דין למעלה.

וזהו שאומר הפסוק: "ולא תקים לך מצבה, אשר שנה ה' אלוהיך", הכוונה היא, לא תהיה כמו מצבה, היינו, כמו מצבה שהיא דומם, כל הזמן להישאר במצב סטאטי, אלא תהיה בגדר חי, שהחי תמיד גדל ומתחדש. כך צריכים כל יהודי ויהודייה, להתאמץ תמיד לעלות ולהתעלות, וזהו בדיוק מה שנדרש מאתנו משך כל ימות השנה, ובפרט בחודש אלול.

ישנה אמרה ידועה, אם אין אתה עולה מעלה מעלה, על כורחך אתה יורד מטה מטה, זהו כלל ברזל. ישנם החושבים שהם עומדים במקום, הם במצב קבוע, אך טועים הם טעות חמורה, מי שאינו עולה, יורד, והאדם עצמו לא חש בירידתו, שהרי כך היא אומנותו של יצר הרע, איננו בא לאדם ומבקש שבפעם אחת ירד עד למטה, שהרי וודאי לא ישמע לו, אלא כך היא אומנותו של יצר הרע. היום אומר לו עשה כר ומחר אומר לו

מתוך הספר "רעך כמוך"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

שאלין בירושלים" (אבות פ"ה מ"ה). מציאות החיים בדורנו היא שלכל אחד מבני הבית יש מטה המיועדת רק עבורו, ובמקרים רבים יש לו גם חדר פרטי משלו. אולם לפני עשרות שנים החיים היו שונים לחלוטין. בימים עברו כל הדלתות היו פתוחות, והשכנים היו חלק בלתי נפרד מחיי היום יום. הלבבות היו פתוחים. בשבתות ובחגים כל השכונה הייתה כמו משפחה אחת. אמנם הבית היה קטן, אך היה מקום בלב. וזהו המסר שעלה מבית המקדש. הקב"ה אינו צריך בית גדול, כי להשראת השכינה אין צורך במקום נשמי, אלא בלבבות פתוחים.

יש המקשים מדוע מדות בית המקדש נקבעו בצמצום, הרי הקב"ה "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיהו ג). הוא אדון הכל והכל שלו. מדוע אם כן לא יבנה לו בנין רחב ידיים המתאים לצרכי ההמונים הבאים להסתופף בצלו. מדוע הצרכים לסמך על הנס של "עומדים צפופים ומשתחוים רחמים"?

התשובה היא שיש מהות של בית ה'. בית המקדש היה מקום המיסד על הרמוניה ונחת. ולכן בורא העולם חפץ דווקא במצב של דחק וצפיפות, ולא בבית אדיר וממדים. וזאת כדי שמתוך הצפיפות, יעמדו כלם כאיש אחד בלב אחד, ולא יאמר אדם: "צר לי המקום

במשפחה אצלנו כולם אוהבים מאוד את הרב שליט"א, אוהבים את שיעוריו, ומתחזקים יום יום. הרב הצליח להיכנס ללב של כלנו. יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו לאריכות ימים ושנים ובכל אשר יפנה ישיכל ויצליח. בברכה ובתודה מכל הלב משפחת אביב

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

להזמנות חייגו:

03-9091313

או דרך אתר קרבנו

קבלה עצומה לחודש אלול!
הם אני מצטרף ללימוד יומי בספר החיזוק
היומי - 2 דק' ביום!

כיבוד אב ואם

חיים באמונה

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

בהסכמת אשתו הצדיקה, כדי להחזיק את המטפל בביתו של אבא. ביומו האחרון, בירך אותו אביו שיזכה לעשירות בזכות מה שעשה לו – והלך לעולמו. תוך ימי השבעה הגיע יהודי עשיר מופלג מחו"ל ששמע ב'מקרה' (רק מה') את הסיפור – והתרגש מאוד. אותו עשיר שלח מתווך בנדל"ן וקנה לבן דירה מיוחדת ליד הים בשווייץ. הבן מכר את הדירה, התחיל לעסוק בנדל"ן וכיום הוא עשיר מופלג (בן פורת יוסף). והכל בזכות כיבוד אב ואם.

סיפר לי יהודי יקר, שבזכות מצוות כיבוד אב ואם זכה לעשירות מופלגת. תורה וגדולה במקום אחד. אביו חלה ונהיה סיעודי, אך התנגד נחרצות ללכת לבית אבות, וביקש מבנו יחידו שיארגן לו מטפל אישי, יהודי, בתוך ביתו. כמובן העלות הייתה גבוהה מאוד. לאבא לא היה כסף לממן זאת. הבן היקר מספר לי שנשא בנטל המימון של המטפל היהודי כדי לשמח את אביו, ומכר כל אשר לו ואף הוצרך למכור את דירתו ולעבור להתגורר בשכירות,

ושמואל בקוראי שמו

הרה"ג שמואל זר שליט"א

ואשרי האדם שזוכה להשתמש בשעריו בצד החיובי שבהם ולא חלילה להפך.

ומה העצה לזכות לכך? על ידי שופט ושומר!

ומה ההבדל בין שופט לשומר? השופט נותן את הכללים, והשומר שומר שלא יעברו על הכללים.

אדם צריך לעשות לעצמו שופט על ידי רב שמכיר אותו שיתן לו כללים וגדרים ברורים שלא יעבור עליהם. ואם יעבור חלילה על הגדר, עליו לחייב את עצמו בקנס כל שהוא (שיכאב לו וכך יחשוב פעמיים אם כדאי לו שוב לעבור על הגדר) בכדי שלא יעבור ויכשל שוב פעם, שזה תפקידו של השומר.

וודאי שאם אדם יחיה בצורה זו יזכה להיות מחובר וקרוב לבורא יתברך ולא לעבור על דבריו. ובפרט בימי חודש אלול שאנו מתכוננים לקרת יום הדין, אין דבר גדול מזה, זו קבלה טובה לימים הנוראים, כך ניתן להגיע לדין מוכן ומזומן לחתימה טובה.

"שֹׁפְטִים וְשֹׁמְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשֹׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפֹּט צֶדֶק":

נראה לבאר בס"ד, הקב"ה מצווה את האדם לשים שופט ושומר בכל שערו. בכל אדם יש שבעה שערים שהם: שתי עיניים, שתי אוזניים, שתי נחיריים באף, והפה.

בכל אחד מן השערים, יש לאדם אפשרות לעשות בו מצוות ולהבדיל חלילה לעבור עבירות:

בעיניים – לשמור עיניו מלראות דברים אסורים. ומאידך לראות את הטוב שבשני.

אוזניו – להיזהר משמיעת לשון הרע ורכילות. ומאידך לשמוע דברי תורה.

אף – להישמר מלהריח דברים אסורים. ומאידך לברך את ברכת הריח.

פה – להישמר מדיבור לשון הרע ורכילות. ומאידך ללמוד תורה, להתפלל ולדבר בשבח הזולת.

להזמנות: 03-9091313

מלאכת בורר

אשכול ענבים שיש בחלקו ענבים רקובים, יש לתלוש ולאכול את הענבים הטובים, ואת הרקובים להשאיר באשכול. ואפילו אם הרקובים עדיין ראויים לאכילה אבל האוכל אינו מעוניין בהם, אסור לתולשם.
(חזו"ע שם – ילקו"י שם עמ' שכז)

למסירת שמות:

03-9091313

(התיקון נערך על ידי מו"ר שליט"א)

בימים הלא פשוטים לעם ישראל!

ראוי לכל אחד לערוך פדיון נפש עבורו ועבור בני משפחתו, המסוגל להציל את האדם מגזירות קשות רח"ל. ומסוגל לכל הישועות!

הלכה למעשה

מדיני
הסליחות

ביתנו החדש

מבוא
להתאמה

מחן הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א:

הרה"ג אבנר קאדוש שליט"א

א. קהל ועדה שאי אפשר להם להשכים לסליחות בעוד לילה, יכולים לומר סליחות בשעות הבוקר המוקדמות, לפני תפלת שחרית, או לפני תפלת מנחה, אחר חצות היום [עד צאת הכוכבים]. וטוב שאז החזן שאומר הסליחות יתעטף בציצית, מעין מה שאמרו חז"ל בראש השנה (זי): ויעבור ה' על פניו ויקרא, א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח צבור, והראה למשה סדר תפלה, ואמר לו, כל זמן שישראל חוטאים, יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם. ואמר רב יהודה ברית כרותה ל"ג מדות שאין חוזרות ריקם, שנאמר הנה אנכי כורת ברית. ע"כ. וכן במחנות הצבא כשאי אפשר להם לומר סליחות באשמורת הבוקר, יאמרו הסליחות קודם תפלת שחרית, או קודם תפלה מנחה. או אחר חצות הלילה.

ב. הקם באשמורת הלילה לומר סליחות בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, יתאזר בעזו ותעצומות שלא ינום ולא יישן בקריאת שמע וברכותיה ובתפלה עד גמירה. ומכל שכן שהוא מעוטר בתפלין שאסור להסיח דעתו מהן, וצריך לשמור עצמו בקדושה ובטהרה. ומי שאינו עושה כן, והוא מתנמנם בתפלתו עם התפלין, או מתנמנם בתפלה ובקריאת שמע, יוצא שכרו בהפסדו. ויותר טוב שיתפלל כראוי מאשר לומר סליחות בהשכמה בעבודת ה', לשמור העיקרים ולהוסיף בחסידות, ולא לזלזל בעיקר ולקיים התוספת.

ג. עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בכוונה ובמיתון ובהכנעה יתרה, ובפרט שלש עשרה מדות, וכמו שכתוב (משלי יח כג), תחנונים ידבר רש, ויש לו להבין מה שמוציא מפיו, בלב נשבר ונדכה, ולכן הנוהגים לומר "עננו אבינו עננו" ו"עשה למען שמך" במהירות רבה ובחופזה לא יפה עושים, וצריך לבטל מנהגם ולאמרם במתון. ואלה שאונסים עצמם מן השינה ובאים לבית הכנסת להשמיע במרום קולם, בקול רנה, ואומרים הסליחות בקול רם ונשא כדרך ששרים פיוטים ונגינות, הרי הם יורשים תרתי גיהנם, ואדרבא יוצא שכרם בהפסדם. כי הלא זה שמם "סליחות" ולא "צעקות". והחי יתן אל לבו בעת אמירת הוידי והסליחות, לפשפש במעשיו ולחזור בתשובה שלימה ולהוסיף מצות ומעשים טובים, בהתקרב ליום הדין שאז שוקלים זכותיו ועוונותיו של כל אדם. וכבר אמרו דורשי רשומות "אני לדודי ודודי לי" ראשי תיבות "אלול", וסופי תיבות בנימטריא ארבעים, כי בימי אלול ובעשרת ימי תשובה שהם ארבעים יום, התשובה מקובלת ביותר שהם ימי רחמים. ועוד סמכו על הכתוב ומל ה' אלהיך "את לבבך ואת לבב" זרעך, ראשי תיבות אלול, ושמכאן סמך למה שנהגו להשכים לומר סליחות בכל חודש אלול.

בעל ואשה שלא מסתדרים ביניהם, משל למה הדבר דומה? חושך ועלטה בחוץ, שתי מכוניות נוסעות זו מול זו במהירות גבוהה בכביש צר כשאורותיהן כבויים... התאונה החזיתית תהיה בלתי נמנעת... אם אחד מהנהגים ידליק אורות, אולי תמנע התאונה. ואם שני הנהגים ינהגו באחריות וידליקו אורות, וודאי שהתאונה תמנע. והנמשל - איש ואשה שנכנסים למסגרת הנישואין ללא הדרכה מפורטת של תכונות האשה ותכונות האיש, דומים לנהגים שנוסעים בלילה, אחד מול השני כשאורות רכביהם כבויים... התאונה תהיה בלתי נמנעת. במשך כל חייהם הם עתידים לעבור 'תאונות' קלות ולפעמים קשות, ואין זה מפני שהם אנשים רעים, אלא מפני שהם לא קיבלו הדרכה. ללא הכנה מוקדמת לחיי הנישואין, טבעי הדבר שהם לא יסתדרו. ואם הם בכל זאת מסתדרים, אז זהו דבר יוצא דופן. לפני מספר שנים הגיעו אלי בני זוג עם בעיות חמורות בקשר הזוגי, הם התיישבו מולי וכל אחד נתן לשני את רשות הדיבור. בסופו של דבר הם הסכימו שהבעל ידבר ראשון. לאחר שלושה משפטים אשתו התנפלה עליו בחמת זעם עם מילות גנאי קשות. הרגעתי אותה ואמרתי לה: שכחת שהוא האבא של הילדים שלך? היכן הכבוד המינימאלי? והיא ענתה: אני לא יכולה לסבול אותו... פניתי אליה ושאלתי: נעזוב את בעלך לרגע, אפשר לשאול שאלה על נהיגה ברכב? בבקשה, היא ענתה. שאלתי אותה: אדם שמעולם לא למד נהיגה נכנס למכונית והתחיל לנסוע, האם זה טבעי שהוא ידרוס אנשים? האם זה נורמאלי שהוא יעלה על מדרכות? כן, היא השיבה. שאלתי אותה: למה? והיא ענתה: מסכן, הוא לא למד נהיגה. ואז אמרתי לה: גם בעלך, לא למד להתנהג עם אשה... בעל שלא למד איך להתנהג עם אשתו, 'דורס' אותה בלי להרגיש. אשה שלא למדה איך להתנהג עם בעלה, 'דורסת' אותו ואומרת שהוא רגיש.

מדוע בנוסח הסליחות וכד' יש לדלג על לשון ארמית ביחיד ומאידך גיסא ישנם נוסחי בקשות בארמית שתוקנו ע"י גדולי ישראל אומר בשבחין, ריבון עלמא וכד' קודם שחרית?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

שאלה נכבדה שאלת. ועיין מה שכתבו בה הגאונים החיד"א ז"ל בשו"ת יוסף אומץ סימן מ"ד, והגאון הרב יוסף חיים ז"ל בשו"ת תורה לשמה סימן מ"ט ועיין גם בשיבת ציון חלק א עמוד רט"ו, שמכיוון והוא נוסח תפלה קבוע ואמרים אותו הציבור, אין חשש לאמרו ביחיד, והטעם שנתקן בלשון תרגום כדי להכניע החיצונים המבינים אותו לבל יקטרגו עליו חס ושלום, ובכל הבקשות הללו יש חיבור לעולמות העליונים.

**לפרטים והזמנות: 03-9999999
או דרך אתר קרבנו**

**כשורה משמחת! לאחר שאזל מהמדפים!
הספר רב המכר "דעך כמוך"
יצא במהדורה חדשה!**

המוסר שמאחרי המילים: הם עובדים ואנחנו עובדים

איי... כך גם אנחנו, עובדים ועובדים... וה' ממילא יתן לנו מה שנקצב לנו גם מבלי לטרוח יותר מדי.
 ובעצם כל טרדות נפשו של האדם להקדים מה שקבע כבר הבורא, הוא כמו מי שנוסע ברכבת ודוחק באצבעו על הכותל של הרכבת בכדי למהר נסיעתה, וסובר כי עוד שבדחיקתו של אצבעו היא מה שגרם לרכבת להאיץ... כיוון שהוא רודף לפעול בדבר שכבר פעול וירוף להשיג בדבר שיבוא לו ממילא, כי הדבר שקצוב לו כבר זאת מציאות, ומה שאינו קצוב לו גם אם יהפוך את כל העולם לא יתווסף עליו אפילו כגרגיר חרדל.

מסופר על איזה עני שהיה רעב מאוד מאוד... הפנו אותו לאיזה עשיר אחד ששם הוא יתן לו אוכל להשביע רעבונו. ובאמת הלך אותו עני אל העשיר והגיע לאחוזתו המפוארת דפק על דלתו והעשיר יצא ושאל מה מבוקשו. ענה לו העני שהוא לא אכל ימים רבים והוא מוכן לעבוד אצלו בכל עבודה בכדי לקבל מנה גדושה של אוכל. העשיר הסכים זה נהנה וזה לא חסר. הטיל עליו משימות רבות ולאחר שעות של עבודה מאומצת הגיע העני לקבל את תמורתו. "באתי לקבל את האוכל" הסתכל עליו העשיר וענה לו "יופי, לך לשכן שלי הוא מחלק אוכל בחינם!" "מה!" השתומם העני "אז למה נתת לי לעבוד??? "אתה רצית"... ענה העשיר.

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

סכין חדשה סגולה לפרנסה לכל השנה

בספר טעמי המנהגים (עמודים קיח - שיא) מובא שיש קבלה מהחווה מלובלין, שבערב ראש השנה יקנה סכין חדש חד וחלק שיהיה בכיסו וכן עשה מעשה בעצמו שהיה מחלק לכל חסידיו סכין חדש בערב החג לסגולה והצלחה. וכן הביאו בהרבה ספרים כי יש עניין לעשות כן ויש חוקקים על הסכין שם קדוש של המלאך שחותך פרנסה לכל השנה, וכ"כ בס' סגולות ישראל [מערכת ר] בשם מהרי"א מזידיטשוב ז"ל שאמר שכל אחד יקנה לעצמו בער"ה סכין חדש מושחז והוא מסוגל מאוד להשפיע עליו פרנסה לכל השנה.

פינה חדשה

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

מתוך שו"ת אליבא דהלכתא ד"ח

שאלה: מהו סדר הכריעות במודים ובברכות שיש לכרוע בהם?

תשובה: לספרדים בברכות שכורע בהם סדר הכריעות בברך כורע גופו ובאתה כורע את ראשו ובהשם זוקף גופו ואחר כך את ראשו. ובאמירת מודים הסדר הוא מודים אנחנו לך כורע גופו ובאמירת שאתה הוא כורע את ראשו ובאמירת שם השם זוקף את גופו ואחר כך את ראשו וגם במודים בחזרה יעשה כן ואם התפלל כבר כורע ראשו בלבד במודים. ולאשכנזים במודים כורע ראשו וגופו בבת אחת ובאמירת השם יזדקף.

שאלה: סיים שמונה עשרה ועומד אחריו בתוך ארבע אמות אדם שסיים תפילתו ולא עקר רגליו כיון שעומד אחריו אחר שעדיין בשמונה עשרה והמרחק בין הראשון לשלישי יותר מארבע אמות האם מותר לעקור רגליו?

תשובה: המיקל לפסוע לאחריו במקרה זה יש לו על מי לסמוך.

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

אמא שלי אישה מבוגרת לאט לאט התחילה להרגיש לא טוב. היא הפסיקה לאכול ולשתות ונאלצנו לאשפז אותה בבית החולים. דאגנו מאוד לשלומה לכן מסרתי את שמה שהרב רפאל זר יעשה את תיקון פדיון הנפש בשבילה. באותו יום שהרב עשה את הפדיון אמא שלי חזרה לעצמה, התחילה לאכול ולשתות ובס"ד שחררו אותה מבית החולים.

למסירת שמות לפדיון: 03-9091313

לשליחת סיפורי ישועות: 050-9091520 karvenu3@gmail.com

גם הישועה שלך תוכל להופיע כאן!!!